

Nr 708

Av herr Edström och fröken Nordström, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 111, angående förslag om ökad lärutbildning m. m.

(Lika lydande med motion nr 865 i Andra kammaren)

I kampen mot kösamhället intar utbildningen av förskollärare en nyckelposition. Bl. a. missförhållandena inom sjukvården, som består i stängda vårdavdelningar och vakanser beträffande sjuksköterskor och annan sjukvårdspersonal, kan nämligen inte avhjälpas inom rimlig tid, om inte antalet daghem med god standard kraftigt utökas. Huruvida en sådan ökning skall kunna bli möjlig beror i sin tur på tillgången på kvalificerad daghemspersonal, d. v. s. förskollärare.

För åstadkommande av en reell *valfrihet för kvinnan* mellan arbete i resp. utanför hemmet är det vidare av vikt att daghemsvårdens resurser kraftigt förstärkes. Också av denna anledning måste utbildningen av förskollärare öka.

Det är angeläget att slå fast, att om daghemmen skall kunna fylla de viktiga funktioner, som ovan skisserats, måste de ha en fullgod standard. En mamma torde nämligen inte överväga att lämna sina barn till daghemsvård om hon inte blivit övertygad om att de får bästa möjliga vård under hennes frånvaro. Förutsättningen för att standarden skall kunna betraktas som tillfredsställande är ej minst att den övervakande personalen inrymmer utbildat folk med full förtrogenhet om sina ansvarsfyllda uppgifter. Av dessa skäl är vi övertygade om att en ökad samhällelig satsning på byggnaden av daghemmen kommer att förlora en stor del av sin verkan om inte en god tillgång på förskollärare säkerställes. Även andra samhälliga åtgärder måste beakta detta förhållande. Det är därför som vi i annat sammanhang invänt emot att de formella kompetenskraven på personalen släppts i de föreslagna nya reglerna för statsbidrag till daghemsverksamhet och liknande verksamhet.

Mot bakgrunden av det anförda finns det anledning att beklaga att riksdagen ej godtog de förslag till ökad utbildning av förskollärare, som framfördes i likalydande motioner från vårt håll (I: 550 och II: 666) vid föregående års riksdag. Därest riksdagen biträtt dessa förslag, skulle redan fr. o. m. läsåret 1964/65 en betydande ökning av förskollärarkåren komma till stånd. Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 111 innebär en ettårig förskjutning av utbildningsökningen, vilket i nuvarande läge är allvarligt.

Även om således en försening av utbildningsverksamheten inträffat, noterar vi att förslagen i proposition nr 111 innebär en kraftigt utökad kapacitet vid förskoleseminarierna. I överensstämmelse med skolöverstyrelsens förslag föreslår Kungl. Maj:t att omfattningen av utbildningen ökar från 289 till 480 nya elever per år. Detta medför att ytterligare 191 förskollärare kan beräknas tjänstgöra fr. o. m. läsåret 1965/66. Den insats som här göres bör enligt vår mening fullföljas med en om möjligt lika stor insats nästföljande år.

Vi föreslår att riksdagen uttalar att planering skyndsamt företages i syfte att göra möjligt att utbildningskapaciteten beträffande förskollärare utökas med ytterligare 200 platser fr. o. m. budgetåret 1964/65.

Under hänvisning till ovan anförd motivering hemställer vi,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 111 måtte uttala att planering skyndsamt företages i syfte att möjliggöra en utökning av utbildningskapaciteten beträffande förskollärare med 200 platser fr. o. m. budgetåret 1964/65.

Stockholm den 17 april 1963

Gunnar Edström

Margareta Nordström
